

[Grünbaum.]

virkeligheden har opkrævet en lavere skat end den, man ville have fået, hvis den forrige regering havde opkrævet skatten. Man siger: „Der er Grünbaums skala, og den har vi mildnet på ved kun at opkræve den med 95 pct.“, eller, som den konservative gruppeformand i sin tid sagde — det var ham, der lancerede det —: „Vi giver 5 pct.s rabat på Grünbaums skala.“ Ja vel, det gør man, men man gør som købmanden, der først sætter vareprisen 25 pct. op og så giver 5 pct.s rabat.

Sandheden om den sag er, at man bruger skalaen på en 1970-indtægt, som man på forhånd, da man fastsatte udskrivningsprocenten, vidste lå ca. 23 pct. over 1968 — og hvis det gamle skattesystem havde fortsat, var det jo 1968-indtægten, der skulle have været anvendt til opkrævning af 1970-skatten.

Også i den økonomiske årsoversigt har man to steder den samme betragtning: forklaringen på den meget kraftige skattestigning, vi har fået i 1970, er, at man har foretaget denne rykning af grundlaget. Jeg synes ikke, det er tilladeligt; det er ikke tilladeligt over for dette ting, men det er det slet ikke over for befolkningen at give en sådan fremstilling, og jeg beklager, at de embedsmænd, som nu engang skal udarbejde den økonomiske årsoversigt, skal have været nødt til at skrive noget sådant. Jeg håber, det er økonomiministeren selv, eller at han i hvert fald vil tage ansvaret for det.

Der er jo ikke tale om, at man er nødt til at opkræve de og de skatter, fordi man nu skal bruge skalaen på 1970-grundlaget i stedet for på 1968-grundlaget. Så dårligt er det vel heller ikke. Så ringe er det vel ikke i finansministeriet og økonomiministeriet, at man ikke, når man ved, at indtægterne ligger 25 pct. højere i 1970, kan foretage den beregning, som i hvert fald de fleste kan gøre i mellemkolen, at så skal der opkræves med 80 pct. i stedet for 100. Det er ikke nogen særlig indviklet beregning at foretage.

Regeringen burde sige: vi opkræver disse skatter, fordi vi mener, de skal opkræves. Det er et regulært standpunkt. Det var det, finansministeren skulle have sagt heroppefra i dag, og ikke disse undskyldninger med, at man bruger Grünbaums skala, og så har man endda givet 5 pct. rabat. (*Finansmini-*

steren [Poul Møller]: Det har jeg ikke sagt!). Nej, finansministeren udtrykte det på en anden måde: vi har mildnet progressionen ved at nedsætte skalaen lidt. Men det er den samme tankegang, der ligger bagved. Progressionen kan jo ikke nedsættes på den måde. Vi har hørt dette blive sagt adskillige gange på møder, også hvor finansministeren har været den, der har sagt tingene. Det må være slut, man må have en rimelig debat om skatterne.

Så var der marginalbeskatningen. Ja men den var meget stærkere under det gamle skattesystem. Vi havde nogle voldsomme marginalskatte. Vi havde marginalskatte oppe på i nærheden af de 100 pct., når man blot var et lille stykke oppe i det, vi kalder for mellemindtægterne. Så der er virkelig sket en ændring på dette område. Samtidig er der sket det, at skatteyderne mere klart kan se, hvad marginalbeskatningen er, når de får trækprocenterne. Det er naturligvis et problem, men det er ikke, fordi marginalbeskatningen er blevet kraftigere.

Finansministeren har også ligesom villet sige: „Det er ikke mig, der ligner, det er kommunerne. Det er ikke mig, der har ansvaret for noget som helst.“ Det er heller ikke rigtigt. Da vi drøftede kildeskattenedskrivningen i sin tid, vidste finansministeren, at man i finansministeriet forudsatte en ligning på 1968-grundlaget. Det stod ganske klart i de papirer, vi havde foran os. Det var det, vi protesterede imod, og det medførte da også, at der blev udsendt en ny instruks fra finansministeriet og kildeskattedirektoratet. Altså er det ikke rigtigt at sige, at det ikke er noget, finansministeren har med at gøre. Finansministeren har i høj grad med det at gøre. Men det hele ligger i, at finansministeren ikke ville benytte den hjemmel, som han ganske klart har i kildeskattelovens § 54, til at sige, at de selvstændige erhvervsdrivendes forskudsansatte indtægter skal forhøjes med de og de procenter, sådan at de kommer på et rimeligt niveau i forhold til lønmodtagerne.

Det er altså ikke kildeskatteloven, der er noget i vejen med, men finansministeren. Det er den slappe måde, finansministeren har taget på disse problemer på, der er årsag til, at vi i dag i det materiale, der foreligger for folketinget, kan konstaterer, at der er en difference på 2, måske 2,4 milliarder kr. Det